

трѣдеха за да научатъ прекрасныятъ и медоточны-
атъ имъ азыкъ и станаха подражатели на тѣхны
те прекрасны дѣла; и до днесъ мѣдрите народи са
трѣдатъ за да го научатъ. Помеждѣ еллинските
списателства найзнамените сѣ, **ИЛІАДА** и **ОДИССІА**
гомирова: двѣ голѣмы и весма похвалны стѣхотвор-
ны пѣсны, сочинены преди три хѣлады години; та-
кива стари списателства, сз които и до днесъ ни-
какво списателство не може да са сравни.

РИМЛЯНѢТЕ, говореха латѣнскѣй азыкъ, пше-
ха и украшаваха красныте си сочиненїа поеллинско-
то подражанїе, направиха много дѣла, кои то сѣ
доказателство на тѣхнѣ тѣ славѣ до вѣка, Най-
красно то латѣнско стѣхотворенїе е Вергіліева **Епїода**.
Послѣ малкѣ и вы, чада мои! ще научите той слав-
ный азыкъ; да го знай человекъ е многополезно: перво,
защото ще разумѣва молитвы те и богословските мы-
сли на западнѣ тѣ църквѣ, които сѣ писани на латин-
скѣй азыкъ; второ, защото сичките европейски азы-
цы происхождатъ ѿ него; и трето, защото щете да
сѣ убогатите сз многознанїата, които сѣ содържа-
ватъ въ книгите на латѣнски азыкъ писаны. —

СЛАВЕНСКИИ, ѿ кого то бѣлгарскѣй азыкъ про-
исхожда. Той азыкъ, чада мои! е старъ, перво-
образенъ и сладъкъ: обаче никакво прелѣжанїе не и-
мамы на него. Дани е было свѣщенно то писанїе
на него преведенно, и да ни е свѣтѣта наша цър-
ква свѣщенното писанїе не прикосновенно сѣ чѣвала:
и нашиятъ бы стары славенски азыкъ пропадналъ
въ забвенїето. Той азыкъ нашите прадеди сѣ го-